

Medea*

Typ użytkowy: Virginia (tytoń papierosowy jasny)

Forma: mieszaniec pojedynczy nie wytwarzający nasion

Zakwitanie: średnio późno kwitnący

Liczba liści użytkowych: średnio 19-20

Dojrzewanie liści: średnio późne

Plon liści: wysokoplonujący

Wymagania nawozowe: średnie do wysokiego (w zależności od stanowiska)

Wymagania glebowe: gleby lekkie w dobrej kulturze do średnio żyznych

Zalecana obsada roślin: 21-23 tys. roślin/ha

Zbiór: w okresie pełnej dojrzałości technologicznej, równomierne dojrzewanie całego liścia, wolne przejrzenie liści

Zawartość nikotyny: średnio wysoka

Zawartość cukrów redukujących: średnio wysoka

Odporność na choroby: brunatnienie nerwów liści (wirus Y ziemniaka), czarna zgnilizna korzeni (grzyb *Chalara elegans* syn. *Thielaviopsis basicola*)

Opis i zalecenia uprawowe: Medea, podobnie jak wyhodowane w IUNG-PIB mieszańce VRG-2, VRG-4, WG-15t i Wigola wywodzi się od odmiany Wislica.

Medea odróżnia się od wymienionych odmian większą bujnością, a co za tym idzie wyższą wydajnością i wyższym przychodem z jednostki powierzchni uprawy.

Odmiana dobrze się sprawdza w warunkach całej Polski, włącznie z regionem północno-wschodnim (augustowskie). Jednak szczególnie w rejonach chłodniejszych zaleca się unikanie stanowisk łatwo podmakających, a w każdym warunkach zaleca się po wysadzeniu w polu profilaktyczne zabiegi przeciw wystąpieniu zgnilizny podstawy łodyg.

Medea wymaga, szczególnie na glebach żyzniejszych i w warunkach ogławiania, wysokiego zawożenia potasowego (ok. 200-240 kg K₂O/ha). Nie powinna natomiast być uprawiana na glebach ciężkich i zasobnych w azot, w szczególności po zastosowaniu obornika. W takich warunkach Medea reaguje wolnym dojrzewaniem wytworzonej dużej masy liściowej, co może zakłócić normalny rytm zbiorów liści i trudności w prawidłowym ich wysuszeniu.

W początkowym okresie wzrostu w polu Medea wytwarza silną rozetę i w warunkach stresowych jest mało podatna na przedwczesne wybijanie pędu i przedwczesne zakwitanie. Silnie reaguje na zabieg ogławiania i w tym systemie uprawy jest odmianą wybitnie wysoko-plonującą nawet na lżejszych glebach. Przy zachowaniu odpowiedniej proporcji składników nawozowych z uwzględnieniem naturalnej żyzności gleby daje plon o bardzo korzystnym układzie klas wykupowych i dobrej otwartej strukturze wysuszonych liści, co w połączeniu z wysoką wydajnością daje wysoki przychód z jednostki powierzchni uprawy, nie ustępując pod tym względem uprawianym odmianom zagranicznym.

Dla uzyskania liści mniej intensywnie wybarwionych po wysuszeniu i o bardziej delikatnej blaszce liściowej zaleca się pozostawienie kwiatostanów na roślinie (zaniechanie ogławiania). Ze względu na zwykle dość późne zakwitanie, ryzyko uszkodzeń liści przez opadające kwiaty i towarzyszące temu infekcje pochodzenia grzybowego jest u tej odmiany stosunkowo nieduże.

* w kilku poprzednich latach odmiana Medea była udostępniana do uprawy próbnej pod hodowlaną nazwą kodową MD-40

Medea: nowa odmiana tytoniu Virginia